

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.564 van 16 januari 2003
in de zaak A.71.968/VII-14.912.**

In zake : Adile CLEMMENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Henleykaai 3 R

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij:

Marc MOENS,
wonende te EVERGEM,
Kromveldstraatje 32 b.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Adile CLEMMENS op 7 november 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 september 1996 houdende uitspraak over het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 4 april 1995 waarin akte werd genomen van de opslag van maximaal 9 autowrakken bij de autoherstelwerkplaats van de heer Marc MOENS, aan de Brugse vaart 20 te Gent (Mariakerke);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verzoekschrift van 16 april 1997 waarbij Marc MOENS gevraagd heeft om tussen te komen in de debatten;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1997 waarbij aan Marc MOENS de toelating werd verleend om tussen te komen in de debatten;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DEWULF die, loco Advocaat E. BRAL verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De tussenkomende partij baat aan de Brugse Vaart te Gent (Mariakerke) een autoherstelwerkplaats uit. Verzoeker woont in de onmiddellijke omgeving. De inrichting is volgens het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen in woongebied.

Op 16 juni 1983 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een vergunning voor het exploiteren van twee propaangastanks van 1.000 liter en 1.600 liter, zulks tot en met 31 augustus 2011.

Op 2 februari 1993 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een vergunning voor het exploiteren van een werkplaats voor onderhoud en herstelling van personenwagens, eveneens tot en met 31 augustus 2011.

1.2. Op 29 juni 1993 doet de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen melding van de verandering van een bestaande inrichting, verandering die erin bestaat dat hij minder dan tien autowrakken wil opslaan.

Het is deze melding die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing.

1.3. Op 4 april 1996 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent volgende beslissing :

"Aan de heer MOENS Marc, wonende te 9030 GENT-MARIAKERKE, Brugsevaart 20, wordt bij wijze van akteneming onder de voorwaarden bepaald in onderhavig besluit vergunning verleend, om een inrichting gelegen te 9030 GENT-MARIAKERKE, BRUGSEVAART 18/19/20/21 busnummer 20, kadastraal bekend GENT-MARIAKERKE Afd. 29, sectie A, percnr. 463/m te exploiteren met als voorwerp : het uitbreiden van de autoherstelwerkplaats met de opslag van max. 9 autowrakken (rubriek 2.2.2.d.1)".

De aktename eindigt op 31 augustus 2011, zijnde de einddatum van de basisvergunning.

1.4. Op 11 mei 1996 stellen drie omwonenden, waaronder verzoeker, een gezamenlijk beroep in tegen de voornoemde beslissing van 4 april 1996.

De uitbreiding kan volgens hen niet toegestaan worden, onder meer omdat de inrichting esthetisch niet verantwoord is in een villawijk gekend onder de naam Roelandpark.

Zij beklagen zich er ook over dat de beslissing gebrekkig (wegens de slechte leesbaarheid van de aanplakbrief) werd bekendgemaakt.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden door de afdeling milieuvergunningen van AMINAL, AROHM, de provinciale milieudeskundige en de provinciale milieuvergunningscommissie, gunstige adviezen uitgebracht.

1.6. Op 5 september 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt niet ingewilligd.

De beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het decreet van 28-06-1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij de decreten van 07-02-1990, 12-12-1990 en van 22-12-1993;

Gelet op het besluit van 06-02-1991 van de Vlaamse Regering, houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;

Gelet op het besluit van 01-06-1995 van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II);

Gelet op het decreet van 05-04-1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

Gelet op de Europese federale en regionale regelgeving die van toepassing is op de hinderlijke inrichtingen;

Gelet op de volgende, lopende vergunning(en) in verband met het exploiteren van deze hinderlijke inrichting;

Gelet op het besluit van 16-06-1983 van het College van Burgemeester en Schepenen van Gent houdende verlenen van de vergunning voor het exploiteren van 2 propaangastanks van 1.000 en 1.600 l. (tot 31-08-2011);

Gelet op het besluit van 02-02-1993 van het College van Burgemeester en Schepenen van Gent houdende verlenen van de vergunning voor het exploiteren van een werkplaats voor onderhoud en herstelling van personenwagens (tot 31-08-2011);

Gelet op de melding ingediend door de heer MOENS Marc, Brugse Vaart 20 te GENT (Mariakerke) tot het bekomen van een milieuvergunning voor een inrichting, gelegen te 9030 GENT (Mariakerke), Brugsevaart 20, op de percelen, kadastraal bekend onder GENT (Mariakerke) Afd. 29, sectie A, percnr(s). 463/m², met als voorwerp : autoherstelwerkplaats;

Gelet op het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van GENT dd. 04-04-1996, houdende aktenamen van de opslag van max. 9 voertuigwrakken bij de autoherstelwerkplaats van de heer MOENS Marc, Brugse Vaart 20 te 9030 GENT (Mariakerke);

Gelet op de bekendmaking van deze beslissing vanaf 12-04-1996;

Gelet op het beroepschrift ingediend door de heer CLEMMENS A. & Co, Haagwindestraat 9 te 9030 GENT (Mariakerke) (Hoedanigheid : Omwonende - Datum ontvangst : 13-05-1996), met volgende argumenten :

- de inrichting is gelegen in een villawijk wat esthetisch niet verantwoord is;
- de exploitant neemt het niet nauw met het milieu en is zeer slordig bij de uitbating van de inrichting;
- er wordt een groot aantal tweedehandsvoertuigen en wrakken gestapeld;
- geluidshinder door het starten en accelereren;
- stank van autogassen;
- de bekendmaking van de beslissing hing uit op een bijna onzichtbare plaats;

Gelet op het GUNSTIG advies dd. 21-06-1996 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het GUNSTIG advies dd. 19-06-1996 van de Afdeling voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumentenzorg van het Departement van Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het GUNSTIG advies dd. 30-07-1996 van de provinciale milieudeskundige;

Gelet op het horen door de Provinciale Milieuvergunningscommissie van de appellant, die de andere appellanten verontschuldigt, die wijst op het ontbreken van een groenscherm, de ligging van de gastanks op 5 m van de perceelgrenzen, de aanwezigheid van lichte vrachtwagens, het jarenlang werken zonder vergunning, het ontbreken van een siertuin vooraan ondanks de bouwvergunning, het op zaterdag werken van de exploitant, de geluidshinder door koopactiviteiten, stofhinder veroorzaakt door de opvoer van het terrein met zand, storende visuele hinder, het stallen van voertuigen op het fietspad, het draaien van dieselmotoren, de tussenkomsten van de politiediensten, het feit dat de batterijen overal liggen, dat de exploitant de beschermeling van de stadsarchitect is, het niet naleven van de milieuvoorwaarden, het feit dat een klacht wordt ingediend tegen VANDEN ABEELE (AROHM) en SIMOENS (stadsarchitect), die foto's neerlegt en een persartikel over een gelijkaardig bedrijf en die stelt dat hij al 4 jaar aan dit dossier werkt;

Gelet op het horen door de Provinciale Milieuvergunningscommissie van de exploitant, die stelt dat geen visuele hinder aanwezig is, aangezien destijds een rietscherm en sparren werden aangekocht en dat de foto's van de klagers 2 à 3 jaar oud zijn;

Gelet op het GUNSTIG advies dd. 09-08-1996 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie;

Overwegende dat onderhavig beroep betrekking heeft op de aktenaam voor de opslag van max. 9 autowrakken; dat deze wrakken worden opgeslagen bij de bestaande en vergunde onderhouds- en herstelwerkplaats en regelmatig afgevoerd zouden worden;

Gelet op de beslissing dd. 22-08-1996 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad om de behandelingstermijn van de milieuvergunning te verlengen;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen is in een woongebied, waarvoor art. 5.1.0. en 6 van het K.B. van 28-12-1972 van toepassing zijn; dat het een bestaande, vergunde inrichting betreft die als complementair aan het woongebied kan worden beschouwd;

Overwegende dat de autowrakken naast elkaar op een verharde toegangsweg staan en mits het naleven van de opgelegde voorwaarden weinig milieuhinder gevreesd dient te worden;

Overwegende dat het groenscherm nog niet volgroeid is; dat door de exploitant aan de zijde van de klagers rieten matten geplaatst werden en de visuele hinder te beperken; dat het derhalve aangewezen is een groenscherm rondom de hele inrichting op te leggen;

Overwegende dat de bekendmaking van de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen wel voldoende duidelijk was, gelet op het ingediende beroepsschrift;

Overwegende dat de exploitant, overeenkomstig artikel 43 par. 2 van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning steeds alle maatregelen dient te nemen om schade en hinder te voorkomen;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet, onverminderd de bepalingen van dezelfde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten bij het verlenen van een vergunning bijzondere voorwaarden kan opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu;

Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

Er worden aanvullende milieuvoorwaarden opgelegd :

1. Rond de volledige inrichting dient een groenscherm te worden aangebracht. Het uitvoeringsplan dient vooraf ter goedkeuring te worden voorgelegd aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent.

2. Het boven elkaar stapelen van autowrakken is verboden.

3. Voor het stapelen van banden dient een maximale hoogte van 1,5 meter gerespecteerd te worden. Het stapelen van banden dient zo beperkt mogelijk gehouden te worden;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat het eerste middel wordt geput uit de schending van de door het gewestplan Gentse en Kanaalzone voorgeschreven bestemming tot woongebied en van artikel 5, 1.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen; dat verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing enkel wordt overwogen dat de bestaande vergunde inrichting van de tussenkomende partij als complementair aan het woongebied kan worden beschouwd, dat uit de redengeving niet blijkt dat de verenigbaarheid van de bestaande inrichting met de onmiddellijke omgeving werd onderzocht en er geen gegevens werden vermeld met betrekking tot de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van en betrekking hebben op de aard en het gebruik of de bestemming van de in de omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die een plan van aanleg of een verkavelingsvergunning aan die omgeving heeft gegeven; dat, steeds volgens verzoeker, de aanvraag aldus niet op correcte wijze werd getoetst aan het bestemmingsvoorschrift woongebied, terwijl een dergelijk onderzoek van de aanvraag op dit punt de overheid tot het inzicht zou hebben moeten brengen dat het opslaan van autowrakken een activiteit is die onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat uit het advies van de provinciale milieudeskundige wel degelijk blijkt dat een onderzoek gedaan werd naar de bestaanbaarheid met de omgeving, nu de inrichting immers gelegen is aan de drukke Brugsevaart (baan Gent-Eeklo); dat bovendien duidelijk dient gesteld te worden dat het voorwerp van de aanvraag enkel de opslag van maximum 9 voertuigwrakken betreft, dat deze opslag gebeurt op het terrein van de

bestaande en vergunde autoherstelwerkplaats van de tussenkomende partij, dat de bestaanbaarheid met de omgeving in casu voortvloeit uit het feit dat de loutere opslag van maximum 9 voertuigwrakken weinig of geen milieuhinder veroorzaakt voor de omgeving, reden waarom een dergelijke activiteit ingedeeld is in klasse 3, en dat de enige hinder die de opslag van maximum 9 voertuigwrakken zou kunnen veroorzaken visuele hinder betreft, die door de bestreden beslissing wordt ondervangen, nu de uitbatingsvoorwaarden derwijze werden aangepast dat de visuele hinder uitgesloten wordt;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord nog doet gelden dat het onderzoek dat werd uitgevoerd door de provinciale milieudeskundige niet gedaan werd met inachtnaam van alle na te komen regels, omdat de milieudeskundige bijvoorbeeld nooit contact opnam met verzoeker, dat de burgemeester en de politiecommissaris vaststelden dat er meer dan zestig wrakken stonden bij de tussenkomende partij, dat er niet alleen visuele hinder is, maar ook geluidshinder, dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht een substantiële vormvereiste is, zodat het niet vervullen ervan tot de onwettigheid van de beslissing leidt, en dat de verwerende partij "het beginsel van de materiële motivering" duidelijk met de voeten heeft getreden;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst onder meer wordt betoogd dat de inrichting van de tussenkomende partij een bestaande en vergunde inrichting betreft, die is gelegen aan de zeer drukke Gentsevaart (de oude baan van Gent naar Knokke), op ongeveer 1 km van Palinghuizen en van het kruispunt van Palinghuizen met de Rooigemlaan (de kleine ring van Gent), waar diverse andere inrichtingen gevestigd zijn; dat de tussenkomende partij vervolgt dat de uitbreiding de ruimte betreft tussen haar show-room en haar autoherstelwerkplaats, zich uitstrekt over een oppervlakte van ongeveer 15 meter op 15, gelegen onder het straatniveau en omgeven is door de bestaande gebouwen (show-room en werkplaats) en door muren die 2 meter 50 "diep" zijn, zodat het evident is dat die uitbreiding niet de minste visuele, noch andere hinder meebrengt, ook niet voor omwonenden, en dat zij derhalve verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, dat aan de zijde van de eigendom van verzoeker een domein reeds omgeven is door een rieten omheining van twee meter hoogte en boompjes, en dat aan diezelfde zijde er zelfs nog een haag staat van ongeveer drie meter hoogte, voorbij de door verzoeker geplaatste rieten omheining en boompjes, zodat verzoeker onmogelijk zicht kan hebben op de door de tussenkomende partij gestalde wrakken;

dat de tussenkomende partij verder de nadruk legt op het feit dat alle adviezen gunstig waren;

2.1.2. Overwegende dat het voorwerp van de verleende vergunning de verandering is van een bestaande werkplaats voor onderhoud en herstelling van voertuigen door een uitbreiding met de opslag van negen autowrakken; dat de opslag van maximum negen voertuigwrakken op het ogenblik van de bestreden beslissing was ingedeeld bij de klasse-3 inrichtingen (indelingsrubriek 2.2.2.d.1), en in beginsel dus slechts meldingsplichtig is; dat van zulk een beperkte verandering, die aansluit bij een reeds vergunde inrichting, niet zonder meer kan aangenomen worden dat zij onbestaanbaar is met het woongebied; dat zowel in het advies van de provinciale milieudeskundige als in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie wordt gesteld :

"De inrichting is, volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen in een woongebied. Het bedrijf ligt langsheen de drukke Brugsevaart (baan Gent-Eeklo). Links en rechts liggen diverse woningen en aan de achterzijde paalt het bedrijf aan enkele tuintjes. De woningen van de bezwaarvoerders bevinden zich aan de achterzijde en direct rechts van de garage";

dat daaruit blijkt dat de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving wel degelijk werd onderzocht en in ogenschouw genomen; dat dit onderzoek, gelet op de aard, de omvang en de kenmerken van de inrichting, afdoende is; dat, gelet op hetgeen voorafgaat, de verwerende partij niet op uitgebreide wijze diende te motiveren waarom, volgens haar, de inrichting verenigbaar is met de bestemming woongebied en met de onmiddellijke omgeving; dat uit de voorafgaande adviezen, waar de bestreden beslissing in de aanhef naar verwijst en die bij het nemen van het bestreden besluit in aanmerking werden genomen, blijkt dat dit onderzoek wel is gebeurd, terwijl de voorwaarden, die het bestreden besluit oplegt ter beperking van de hinder, te dezen er naar streven de inrichting in te passen in het woongebied en de onmiddellijke omgeving; dat door het opleggen van die maatregelen de verwerende partij in het huidig geval aantoont dat zij een onderzoek aan die bestaanbaarheid heeft gewijd; dat het bestreden besluit, hoewel summier, voldoende met redenen is omkleed;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord kritiek levert op de wijze waarop de provinciale milieudeskundige tot zijn advies is gekomen; dat hij meer bepaald stelt dat het onderzoek niet tegensprekelijk zou zijn geweest; dat echter, hoewel zij daartoe door geen enkele wetskrachtige bepaling was verplicht, de provinciale milieuvergunningscommissie, waarvan die deskundige deel

uitmaakt, verzoeker de kans heeft gegeven om mondeling zijn standpunt uiteen te zetten; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending inroept van de Vlarem II-voorwaarden; dat hij betoogt dat de tussenkomenende partij geen groenscherm aanlegde en geen afsluiting plaatste;

Overwegende dat in de memorie van antwoord wordt betoogd dat het middel onontvankelijk is omdat het betrekking heeft op de vroeger afgeleverde vergunning voor de autoherstelwerkplaats;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord nog betoogt dat de autoherstelwerkplaats niet vergund is of op zijn minst in strijd met de bouwvergunning is opgericht; dat verzoeker voorts stelt dat de overheid haar beslissingen moet steunen op een zorgvuldige feitenvinding;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst eveneens de onontvankelijkheid van het middel wordt opgeworpen, daar het gericht is tegen de vroeger verleende vergunning tot exploitatie van de autoherstelwerkplaats;

2.2.2. Overwegende dat het al of niet naleven van de vergunningsvoorwaarden los staat van de wettigheid van de bestreden beslissing; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1 Overwegende dat in het verzoekschrift als derde middel een "bouwmisdrijf" wordt aangeklaagd; dat verzoeker betoogt dat de bouwwerken niet overeenkomstig de verleende bouwvergunning werden uitgevoerd;

Overwegende dat in de memorie van antwoord de onontvankelijkheid van het middel wordt opgeworpen vermits de geschonden wetsbepalingen niet worden aangegeven, en wordt gesteld dat de mogelijke vaststelling van een bouwmisdrijf niet terzake dienend is;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord er nog op wijst dat de planologische onverenigbaarheid volstaat om de milieuvergunning te weigeren;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de onontvankelijkheid van het middel wordt opgeworpen, daar het gericht is tegen de vroeger verleende vergunning tot exploitatie van de autoherstelwerkplaats;

2.3.2. Overwegende dat het middel geen betrekking heeft op het eigenlijke voorwerp van het beroep; dat de vraag of de vergunde bouwwerken al dan niet of wettig werden uitgevoerd geen uitstaans heeft met de bestreden milieuvergunning; dat het middel niet kan worden aangenomen;

2.4.1. Overwegende dat het vierde middel is gebaseerd op de "schending van de beginselen van behoorlijk bestuur (schending van de motiveringsplicht, van de hoorplicht, van de rechten van verdediging, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel)"; dat verzoeker in een eerste onderdeel betoogt dat de tussenkomende partij het besluit van 4 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen niet respecteert aangezien zij meer dan zestig voertuigen stockeert; dat verzoeker in het tweede onderdeel zich beklaagt over de gebrekkige bekendmaking van de in eerste aanleg genomen beslissing, en dat hij in de onmogelijkheid verkeerde een grondige verdediging naar voor te brengen tijdens de zitting van de provinciale milieuvergunningscommissie, aangezien deze commissie weinig of geen tijd had om naar zijn argumenten te luisteren en dat er op zijn klachten nauwelijks reactie kwam, zodat zijn recht op verdediging en zijn recht om gehoord te worden werden geschonden; dat de bestreden beslissing volgens verzoeker steunt op onwaarheden en niet strookt met de feiten zoals ze blijken uit de stukken (zo bijvoorbeeld liggen de gastanks niet op vijf meter, maar op minder dan vijf meter van de perceelsgrenzen); dat verzoeker in het derde onderdeel stelt dat de beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden, omdat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het een bestaande vergunde inrichting betreft die als complementair aan het woongebied kan worden beschouwd, hoewel het hier een principieel goedgekeurde verkaveling betreft (het Roelandpark), waar enkel residentiële woningen mogen worden opgetrokken, en dat een wijziging van de verkavelingsvergunning maar aanvaard kan worden nadat alle eigenaars in de verkaveling hun toestemming geven, hetgeen in casu niet gebeurde;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat de bewering dat meer dan zestig voertuigen worden gestockeerd niet terzake dienend is, daar zij geen afbreuk doet aan de geldigheid van de bestreden beslissing, dat verzoeker een ontvankelijk administratief beroep kon instellen, zelfs

al zou de aanplakking van de in eerste aanleg genomen beslissing onduidelijk geweest zijn, dat verzoeker werd gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie en alle mogelijkheden kreeg om zijn beroepsschrift aan te vullen met bijkomende stukken; dat zij, wat het derde onderdeel betreft, verwijst naar haar repliek betreffende het eerste middel;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord herhaalt wat reeds in het verzoekschrift werd aangevoerd;

Overwegende dat er in het verzoekschrift tot tussenkomst op gewezen wordt dat het stockeren van tweedehandswagens niets te maken heeft met de opslag van autowrakken, zodat het eerste onderdeel van het middel onontvankelijk is; dat er, wat betreft het tweede onderdeel, op gewezen wordt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen duidelijk bekend werd gemaakt, dat verzoeker een administratief beroep kon instellen, en dat hij werd gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie; dat, volgens de tussenkomende partij het derde onderdeel van het middel onontvankelijk is vermits het betrekking heeft op vroeger verleende vergunningen;

2.4.2.1. Overwegende dat het eerste onderdeel betrekking heeft op de naleving van de in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen genomen beslissing; dat dit onderdeel dat geen betrekking heeft op de bestreden beslissing niet ontvankelijk is;

2.4.2.2. Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, de eventuele gebrekkige bekendmaking van de in eerste aanleg genomen beslissing de wettigheid van de in tweede aanleg genomen beslissing niet vermag aan te tasten; dat het beginsel van het recht van verdediging niet geldt in het kader van een administratieve beroepsprocedure tegen een milieuvergunning; dat, hoewel daartoe geen decretale noch reglementaire verplichting bestaat, verzoeker toch werd gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie; dat uit de aanhef van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers uitvoerige argumentatie, die vervat was in een nota, onder ogen is genomen;

2.4.2.3. Overwegende dat, wat het derde onderdeel betreft, verzoeker geen verkavelingsvergunning bijbrengt waaruit blijkt dat de inrichting gelegen is in een goedgekeurde verkaveling;

Overwegende dat het vierde middel niet gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat verzoeker het vijfde middel put uit "overschrijding of afwending van macht", dat hij erop wijst dat hij en andere buurtbewoners reeds vele klachten overmaakten, doch de tussenkomende partij zich niet stoort aan de vastgestelde overtredingen en dat de heer SIMOENS, stadsarchitect en milieuambtenaar voor Mariakerke, de tussenkomende partij in bescherming neemt;

Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat verzoekers opmerkingen compleet irrelevant zijn, aangezien zij op geen enkele manier betrekking hebben op de bestreden beslissing;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord er nog op wijst dat de overheid gebonden is door haar eigen reglementering, en dat zelfs de schijn van partijdigheid moet worden geweerd; dat de appreciatie op niet bestaande of kennelijk niet aanvaardbare feiten is gesteund, en dat ook het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de objectiviteit werden geschonden;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst wordt aangevoerd dat het middel onontvankelijk is aangezien de beweerde feiten betrekking hebben op vroeger verleende vergunningen;

2.5.2. Overwegende dat het indienen van klachten wegens milieu-inbreuken niet aantoont dat de bestreden beslissing ipso facto onwettig is; dat de bewering als zou de tussenkomende partij in bescherming zijn genomen door de heer SIMOENS niet wordt bewezen; dat bovendien daarmee nog niet is aangetoond dat voornoemde in het huidige dossier op zulk een wijze zou zijn tussengekomen en dat de bestreden beslissing is aangetast door machtsafwending;

Overwegende dat de beweerde rechtsschendingen die verzoeker voor het eerst in de memorie van wederantwoord aanvoert (redelijkheidsbeginsel e.d.) niet ontvankelijk zijn;

Overwegende dat het vijfde middel niet gegrond is;

2.6.1. Overwegende dat in het zesde middel de "schending van het gelijkheidsbeginsel" wordt aangevoerd doordat de garage van de tussenkomende partij niet op gelijke voet werd behandeld met analoge gevallen, vermits aan garage VAN WONTERGHEM immers door de tegenpartij een vergunning werd geweigerd voor het opslaan van tien afbraakwagens, omdat zulks niet toelaatbaar werd geacht in een woongebied;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord aanstipt dat er geen vergelijkbaarheid is met verzoekers geval;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord herhaalt wat reeds in het verzoekschrift werd betoogd;

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst wordt betoogd dat men alleen kan vergelijken wat vergelijkbaar is, dat in casu het enkel gaat om een geringe uitbreiding van een bestaande inrichting, onopvallend binnen de reeds bestaande infrastructuur, en dat de inrichting bovendien is gevestigd naast andere, grotere vestigingen;

2.6.2. Overwegende dat verzoeker niet het besluit bijbrengt waarmee aan garage VAN WONTERGHEM een vergunning werd geweigerd om tien afbraakwagens op haar terrein te plaatsen; dat bijgevolg elke vergelijking onmogelijk is, zodat niet kan geoordeeld worden over de gegrondheid van het middel; dat verzoeker enkel een summier krantenartikel bijbrengt dat niet toelaat belangrijke factoren, zoals de drukte van de verkeersweg waaraan de inrichtingen zijn gelegen, te vergelijken; dat het zesde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, begroot op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Het ten bedrage van 49,58 euro door de tussenkomende partij ten onrechte gekweten recht dient haar te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien januari tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.